

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 890/21
21.2.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Драгољуба Албијанића и Драгана Милошевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљених АА и др**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја и члана 348 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног ББ и окривљеног ВВ, адв. Маје Атанасковић и браниоца окривљеног АА, адв. Маје Тркуље, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.573/19 од 02.07.2021. године, у јавној седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених АЈТ-а и адвоката Маје Тркуље, а у присуству окривљеног ВВ и адвоката Марка Станковића, на седници већа одржаној дана 21.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљених ББ и ВВ, адв. Маје Атанасковић и браниоца окривљеног АА, адв. Маје Тркуље, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.573/19 од 02.07.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.573/19 од 02.07.2021. године, окривљени АА, ВВ и ББ су оглашени кривим и то окривљени АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, окривљени ВВ због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и окривљени ББ због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, па је суд окривљеном АА због кривичног дела из члана 348 став

1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те узео као утврђену казну затвора у трајању од седам месеци, на коју је осуђен правоснажном пресудом Вишег суда у Београду К.бр.502/18 од 26.09.2019. године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору у периоду од 11.06.2018. године од 21,30 часова до 03.01.2019. године, време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 12.04.2019. године, време проведено у притвору у периоду од 12.04.2019. године до 27.09.2019. године, те време проведено на издржавању казне по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.502/18 од 26.09.2019. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, уз упозорење да уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, уз упозорење такође да уколико окривљени плати само део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако окривљени исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити. Окривљеног ВВ суд је због предметног кривичног дела осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору, у периоду од 11.06.2018. године од 21 часова до 03.01.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 24.10.2019. године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, уз упозорење да уколико не плати новчану казну у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Суд је окривљеног ББ осудио због извршења предметног кривичног дела на казну затвора у трајању од две године и четири месеца, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору у периоду од 11.06.2018. године од 21,45 часова до 03.01.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 24.10.2019. године. На основу члана 348 став 6 КЗ у вези члана 87 КЗ, одузет је и један пиштољ марке “Застава” модел 70 калибра 7,65 мм, без фабричког броја, са припадајућим оквиром и 6 комада муниције, те један аутоматски пиштољ марке “СЗ” модел 61, калибра 7,65 мм, серијског броја ..., са припадајућим оквиром у коме се налази 1 комад муниције и један оквир са 12 комада муниције, ближе према потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС – ДП – ПУ за Град Београд – УКП IV Одељење од 12.06.2018. године, те један пиштољ марке “Walther” модел “Ррк”, калибра 7,65 мм, без фабричког броја, са припадајућим оквиром и 7 комада муниције калибра 7,65 мм, ближе према потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС – ДП – ПУ за Град Београд – УКП IV Одељење од 11.06.2018. године. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка и трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљенима изрекну строжије казне у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног ББ и ВВ, адв. Маја Атанасковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и утврди да је окривљени ББ одговоран само за неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције и то пиштоља “Walther ppk 7,65 mm” или да се побијана пресуда преиначи и окривљеном ББ изрекне казна затвора у краћем временском трајању, те да се побијана пресуда преиначи и окривљени ВВ ослободи од оптужбе због извршења кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 Кривичног законика или да се побијана пресуда преиначи и окривљеном ВВ изрекне казна затвора у краћем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адв. Маја Тркуља, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се жалба уважи као основана, побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе.

Апелациони јавни тужилац у Београду доставио је поднесак Ктж.бр.961/21 од 06.10.2021. године, у којем је предложио да се жалба тужиоца усвоји и побијана пресуда преиначи у смислу жалбеног предлога, а да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе, па је, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ВВ указује да је нејасно време извршења кривичног дела у односу на окривљеног ВВ, те да првостепени суд уопште није ни дао разлоге на основу којих је закључио да је окривљени ВВ критичном приликом држао аутоматски пиштољ марке “ČZ” са муницијом.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд правилно на основу доказа које је извео на главном претресу закључио да је окривљени ВВ предузео радње предметног кривичног дела управо на начин који је описан у изреци побијане пресуде. У том смислу, првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног ВВ, којим је негирао извршење кривичног дела за које се терети, те је тако у истрази навео да у периоду када је боравио у стану у ..., улица ... бр. ..., да он није видео ништа од предмета кривичног

дела у стану како пре, тако ни током претреса стана, ком је и сам присуствовао. Овакву одбрану првостепени суд је оценио као неискрену, неубедљиву, те супротну другим изведеним доказима, а пре свега записнику о претресању стана и других просторија МУП-а РС – ДП од 11.06.2018. године, из ког је утврђено да је том приликом у стану пронађено ватрено оружје и муниција, те налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду – Центра за форензичку и примењену молекуларну генетику од 27.08.2018. године, према ком су биолошки трагови окривљеног ВВ неспорно пронађени на рукохвату, навлаци и окидачу аутоматског пиштоља “ЏЗ” модел 61 калибра 7,65 мм, серијског броја “...”. Осим тога, наводе из истраге окривљени је на главном претресу сам демантовао, наводећи да је у стану видео кутију “Nike” која се налазила у комоди испод ТВ-а, отворио је, узео је махиално из кутије да ли пушку или шаржер и вратио у кутију, те се тада није видео са ББ и није га ништа питао за то, при чему је том приликом у кутији “Nike” “тражио упаљач”. Притом је првостепени суд окривљеном предочио одбрану изнету приликом саслушања у тужилаштву, у делу у ком је изјавио “да није видео предмете извршења кривичног дела”, на шта је окривљени ВВ на главном претресу на неубедљив начин изнео да он “није знао да може до овога да дође” (иако се за неовлашћено држање ватреног оружја и муниције теретио и у моменту када је у истрази давао исказ). Стога, првостепени суд правилно није прихватио промену одбране окривљеног ВВ, те је исту оценио као уподобљавање доказима у списима, првенствено налазу и мишљењу Биолошког факултета, из ког недвосмислено произлази да је на предмету извршења кривичног дела утврђено присуство биолошких трагова окривљеног ВВ. Што се тиче времена извршења кривичног дела на које се позива бранилац у изјављеној жалби, указујући да је изрека из тог разлога неразумљива, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, будући да је изреком побијане пресуде окривљеном стављено на терет извршење предметног кривичног дела, те да је предметно кривично дело извршио дана 11.06.2018. године, при чему је остала неутврђена околност у ком периоду је пре тог дана и колико је дуг период предметни пиштољ био у наведеном стану, али по налажењу Апелационог суда у Београду, наведена околност није од утицаја на извођење закључка да је изрека побијане пресуде у погледу времена извршења кривичног дела јасна и разумљива.

Када је у питању окривљени ББ, бранилац у изјављеној жалби указује да на аутоматском пиштољу марке “ЏЗ” и пиштољу марке “Застава” нису пронађени ДНК трагови биолошког материјала окривљеног ББ, те да је сходно томе нејасно како првостепени суд закључује да је окривљени ББ држао предметно оружје.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног ББ су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд ценио одбрану окривљеног ББ, у којој је навео да је тачно да је дана 11.06.2018. године у кафићу “...” у улици ..., неовлашћено носио ватрено оружје и муницију и то пиштољ марке “Walther” модел “Ррк” калибра 7,65 мм, без фабричког броја, са припадајућим оквиром у ком се налазило 7 комада муниције 7,65 мм, што је сагласно и другим доказима и писаној документацији који се налазе у списима, те налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду, према ком је његов биолошки материјал пронађен на окидачу у рукохвату и

навлаци овог пиштоља, али и исказу сведока ВВ, који је суд прихватио у потпуности и којим се потврђује оваква одбрана окривљеног ББ. Надаље, суд је имао у виду и исказ окривљеног ББ, у коме је навео да је пиштољ марке “Walther” модел “Ррк” калибра 7,65 мм, са припадајућим оквиром у ком се налазило 7 комада муниције калибра 7,65 мм, пиштољ марке “ЦЗ” калибра 7,65 мм, са припадајућим оквиром и 6 комада муниције и један аутоматски пиштољ “Шкорпион” са припадајућим оквиром у ком се налазила муниција, добио од друга коме је, како је рекао, позајмио 500 евра 7-10 дана пре хапшења, са роком враћања новца од седам дана, те да, како тај друг није имао да му врати новац, окривљеном ББ је у залог на његово инсистирање дао поменуто ватрено оружје и муницију, које оружје и муницију је он потом однео у стан у ...., улица ... бр. ... С тим у вези, суд је имао у виду да за предметно кривично дело и није од значаја начин на који су ватрено оружје и муниција доспели у посед лица које их потом неовлашћено носи, односно држи, нити се неовлашћено ношење – држање ватреног оружја и муниције и власништво над њима нужно мора подударати, те је тако свакако могуће неовлашћено носити и без одобрења надлежног органа држати туђе ватрено оружје и муницију, по правилном закључку првостепеног суда, па макар то било и у сврху чувања. Осим тога, наводи окривљеног ББ неживотни су и нелогични, а у односу на моменат доношења предметног оружја и муниције у стан и у супротности са изјавом окривљеног ВВ, који је навео да је он оружје у кутији “Nike” видео и додиривао када је у стану преспавао седам дана пре хапшења, а не 1-3 дана пре тога, како то произлази из исказа окривљеног ББ. Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да се у односу на окривљеног ББ пресуда не може заснивати само на основу његовог признања, оцењени као неосновани, будући да насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, побијана пресуда у односу на окривљеног ББ није заснована само на његовом признању, већ и на осталим детаљно интерпретираним и анализираним доказима у образложењу побијаног решења, који у међусобној повезаности ван разумне сумње указују да је окривљени ББ извршио предметно кривично дело на начин на који је то описано у изреци побијане пресуде.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је наредба за претресање стана по којој су тог дана поступали полицијски службеници није гласила на држаоца стана, те да се стога ради о доказу на ком се не може заснивати пресуда, су оцењени као неосновани, будући да је и по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд правилно закључио да се ради о законитом доказу, да је претрес стана извршен у свему у складу са Закоником о кривичном поступку, да су претресу присуствовала два сведока, те се по налажењу овог суда, а насупрот жалбеним наводима браниоца, ради о доказу на ком се може заснивати пресуда.

Бранилац окривљеног АА у изјављеној жалби указује да суд није расправио све околности које су од одлучног значаја за правилно пресуђење у овој кривично-правној ствари, те у том смислу није утврдио да ли је окривљени АА уопште имао кључ од предметног стана. Међутим, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани, будући да је окривљени ББ тврдио да је окривљени АА имао сопствени кључ од тог стана, а што окривљени АА ни у једном тренутку није споменуо, већ је говорио да је тог критичног дана када се пробудио ББ из стана отишао, а да су врата била откључана

и да је кључ био у вратима (што је по правилној оцени суда изречено са очигледном намером да се прикрије чињеница да је он кључ од предметног стана у ком је боравио такође имао, а у ком случају није ни било потребе да ББ уопште оставља откључан стан, нити кључ у вратима овог стана у ком је АА остао да спава). Стога се неосновано жалбеним наводима браниоца окривљеног АА указује да суд није расправио све спорне моменте, односно конкретно да ли је окривљени АА имао или није имао кључ од стана. Надаље, у вези навода окривљеног ББ из истраге, у ком је навео да је поменуто оружје било сакривено у стану, тј. да се налазило у кутији “Nike”, а да је могуће да је било и раздвојено, односно да се “нешто налазило у кутији, а нешто на полици плакара”, те његове изјаве са главног претреса “да је оружје било сакривено у кутији, а можда и на ормару горе”, није јасно како је окривљени ББ могао бити децидан у тврдњи да окривљени АА (који је ту боравио као и он и имао кључ од стана, како је сам изјавио) није знао за оружје “јер му окривљени ББ то никада није рекао”, изузев ако је на тај начин покушао, како је правилно мишљење првостепеног суда, да заштити окривљеног АА, будући да евентуална околност да окривљени ББ никада није рекао АА за то оружје (због чега, како тврди АА, није знао за оружје) не искључује могућност коју је овај окривљени покушао да искључи – да окривљени АА је био у прилици да види и видео поменуто оружје, а што је и сам окривљени АА потврдио да јесте. Дакле, по правилном налажењу првостепеног суда, на основу доказа који су изведени на главном претресу првостепени суд је извео правилан закључак да је окривљени АА извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика на начин како је то описано изреком побијане пресуде, за шта је првостепени суд у образложењу исте дао јасне и непротивречне разлоге, који су у свему прихватљиви и за овај суд.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, првостепени суд је извео правилан закључак о кривици окривљених и правној квалификацији, правилно налазећи да се у радњама окривљеног АА стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, да се у радњама окривљеног ВВ стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, те да се у радњама окривљеног ББ стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, због чега су и супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду налази да су неосновани жалбени наводи тужиоца и бранилаца окривљених којима се првостепена пресуда побија и због одлуке о кривичној санкцији, имајући у виду да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно

одабрана, а њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, суд је ценио његове личне прилике - старосну доб, те да се ради о ученику средње школе који је у време извршења кривичног дела имао 19 година и био у статусу млађег пунолетног лица, док је од отежавајућих околности суд ценио његово држање након учињеног кривичног дела и у том смислу његову осуђиваност, али не због кривичног дела из групе кривичних дела чији је заштитни објекат јавни ред и мир. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ВВ, првостепени суд је ценио његове личне прилике – да се ради о младој особи, ученику средње школе који је у време извршења кривичног дела имао 21 годину, док је од отежавајућих околности на његовој страни ценио његову ранију осуђиваност, али не због истоврсног кривичног дела. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ суд је ценио његове личне прилике – старосну доб, те да је у време извршења кривичног дела имао 20 година и био млађе пунолетно лице, као и додатно признање, док је од отежавајућих околности ценио усклађеност његовог понашања са законским нормама након извршења овог кривичног дела и у том смислу његову осуђиваност, али за другу врсту кривичног дела. Имајући у виду све напред наведене како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности у односу на окривљене, првостепени суд је правилно окривљене огласио кривим и то окривљеног АА због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које му је утврдио казну затвора у трајању од једне године, те новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те даљом применом члана 62 став 1 КЗ, окривљеном АА узео као утврђену казну затвора у трајању од седам месеци, на коју је осуђен правоснажном пресудом Вишег суда у Београду К.бр.502/18 од 26.09.2019. године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју му се урачунава време лишења слободe и у притвору у периоду од 11.06.2018. године од 21,30 часова до 03.01.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 12.04.2019. године, време проведено у притвору у периоду од 12.04.2019. године до 27.09.2019. године, те време проведено на издржавању казне по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.502/18 од 26.09.2019. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде. Суд је такође правилно окривљеног ВВ, имајући у виду све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну се окривљеном урачунава време лишења слободe и у притвору у периоду од 11.06.2018. године од 21 часова до 03.01.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 24.10.2019. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, док је окривљеног ББ, имајући у виду све напред наведене како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од две године и четири месеца, у коју се окривљеном сходно члану 63 Кривичног законика

урачунава време лишења слободe и у притвору у периоду од 11.06.2018. године од 21,45 часова до 03.01.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 03.01.2019. године до 24.10.2019. године, за шта је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и непротивречне разлоге, који су у свему прихватљиви и за овај суд.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљених, и Апелациони суд у Београду налази да ће се у односу на окривљеног АА управо овако изреченом јединственом казном затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју се окривљеном урачунава време које је провео у притвору, као и новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, у односу на окривљеног ВВ казном затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се окривљеном урачунава време које је провео у притвору као и новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, као и у односу на окривљеног ББ казном затвора у трајању од две године и четири месеца, у коју се окривљеном урачунава време које је провео у притвору, у односу на окривљене остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а.

Записничар
Александар Багаш,с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Вуковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић